

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA:

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL:

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paraclišeri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA:

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

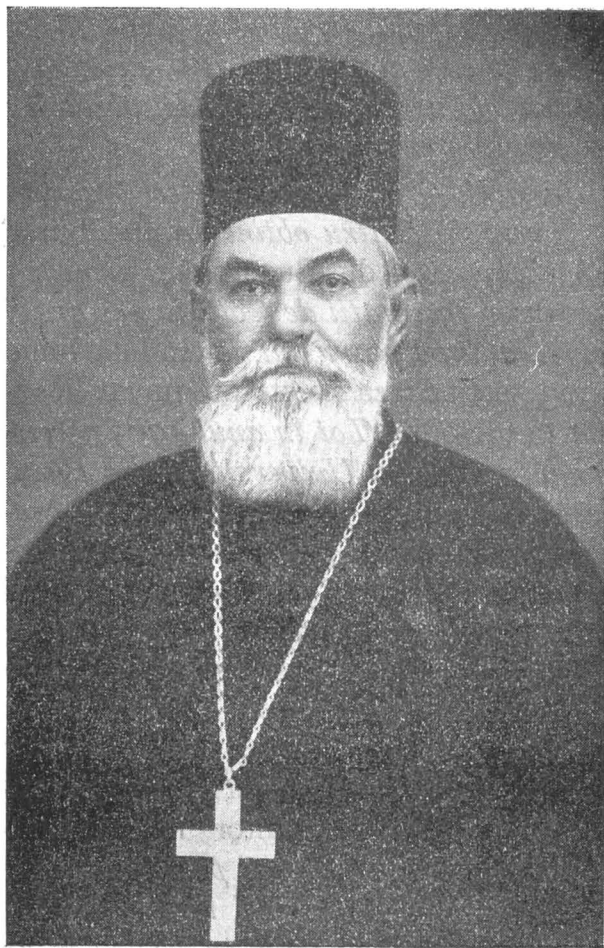
PĂRINTELE ȘTEFAN IORDANESCU

CONSILIER ADMINISTRATIV AL SF. PATRIARHII.

De multe ori cădem în greșala de a tăinui meritele fraților noștri preoți, dând la iveală uneori chiar pe calea presei, pentru marele public, numai defectele pe care se întâmplă să le aibe cineva, fiind astfel nedrepti în critica ce-i facem. Prin aceasta nu folosim nici cetitorului, căruia îi spulberăm ori ce iluzii despre persoana preotului și nici celui ce este subiectul pus în discuțiunea criticei noastre. După cum iarăși laudele exagerate pentru persoana cuiva, micșorează pe cel ce i-le aduce, mai ales când are un anumit interes și dezechilibrează persoana supra-apreciată, creindu-i păreri greșite despre meritele pe care nu le are.

Fără să căutăm a cădea în vre-una din aceste greșeli, simțim o frățească datorie sufletească, de a prezenta în scurte date cronologice, persoana plină de zel în lucrarea sacerdotală, a fiului unor părinți gospodari dintr'un sat de țară, — care prin meritele muncii personale, a fost avansat în ultimul timp la cea mai înaltă treaptă administrativă bisericească: Consilier administrativ-bisericesc la Consiliul central bisericesc de pe lângă sf. Patriarhie. Este vorba

despre persoana Prea Cucernicului Preot Econom Ștefan Iordanescu, înaintat la treapta de Consilier al sf. Patriarhiei.

P. C. Econ. Ștefan Iordanescu Consilier Sf. Patriarhie

Vom reda deci, rând pe rând, ascensiunile de muncă și cinstire ale Părintelui Ștefan Iordănescu, spre a fi pildă și preoțimii din noua generație, care trebuie să ia aminte că, cea mai puternică treaptă a ridicării, este propriul merit al unei munci dezinteresate și continuative.

Născut în com. Dara, satul Ulmeni jud. Buzău, la 17 Iunie 1877, din părinți gospodari: Iordan Stănescu și soția Voica.

Cursul primar de șase clase l-a terminat la școala din satul său natal în anul 1891. Cursul seminarial l-a făcut: în seminarul de Buzău două clase până în anul 1893 când desființându-se acest seminar, a trecut la seminarul din Râmnicul-Vâlcea, unde a făcut clasa treia, iar în anul 1894 trece în cursul superior la seminarul Central din București pe care îl termină în anul 1899, fiind clasificat întâiul la examenul pentru obținerea diplomei de absolvire cu media generală 9.25.

În același an — 1899 — se prezintă la concursul pentru obținerea unei burse la Universitatea din București și urmează cursurile facultății de teologie pe care o termină după patru ani, iar în luna Iunie 1903 susține teza și este promovat licențiat în teologie. Tot în anul 1903 a concurat la premiul Universității din București acordat din fondul „Hillel” și prezentând lucrarea „Istoria Bisericii Române dela anul 1850—până la 1894” a fost premiat cu premiul de 1000 lei.

În 31 August 1903 se căsătorește cu Laurenția C. Ionescu fiica preotului C. Ionescu de la biserica sf. Ștefan din Ploești. Iar în Noembrie 1903 este numit profesor suplinitor la liceul sf. Petru și Pavel din Ploești pentru catedra de limba greacă, având în completare și ore de limba română în cursul infe-

rior și ore de limba franceză în cursul superior. În anul 1904 i se dă în suplînire și una din catedrele de religione dela acelaș liceu.

La 30 Ianuarie 1905 este hirotonit preot și numit cu data de 1 Februarie 1905 ca ajutor la parohia Sfinții Impărați din Ploești, cu ord. sfintei Mitropolii No. 944/905, 1089/905. În Iulie 1905 se retrage din profesorat pentru a se dedica numai slujbei preoțești.

În anul 1906 este ales de preoțimea prahoveană membru în Consiliul de administrație a Societății Clerului „Caritatea”.

În anul 1907 și 1908 este ales consecutiv vice președinte al Societății. Tot în acest an 1907, Chiriaria îl distinge cu rangul de Sachelarie. Ord. sf. Mitropolii No. 6977/907. În anul 1908, Noembrie 15, este înaintat și numit paroh al parohiei Sfinții Impărați, în postul devenit vacant prin decesul preotului Constantin Teodorescu. Ord. sf. Mitropolii No. 5568/908. Tot în Noembrie 1908 este hirotonit duhovnic cu ord. sf. Mitropolii No. 5369/908.

În anul 1909 este ales președinte al societății Clerului prahovean „Caritatea, pe care o conduce neîntrerupt 16 ani până în anul 1925 când demisionează. Tot în anul 1909 Octombrie 15, este numit protopop al jud. Prahova. Ord. No. 5267/909.

În anul 1910 Ianuarie 6, sfânta Mitropolie îl distinge cu cel mai înalt grad, Iconom Stavrofor. Ord. No. 61/910.

În anul 1916 este ales de colegiul electoral al preoților din jud. Prahova, membru în Consistoriul Superior Bisericesc, al cărui secretar de birou a fost neîntrerupt până în anul 1925. Adresa Minist. cultelor și instr. publice 21739/916, Casa Bisericii. La 14 August este mobilizat ca preot de campanie la brigada

4 Roșiori (Regimentele 6 și 11) din Divizia II Cavalerie și după doi ani de război este demobilizat la 18 Iulie 1918 cu gradul de căpitan. *Mobilizat cu I. D. No. 2784/916. Demobilizat I. D. 1010/918.*

La 1 Octombrie 1918 este numit pentru a doua oară protopop al jud. Prahova. *Ord. sf. Mitropolii No. 1708 din 1918.*

Membru în Consiliul Comunal al orașului Ploești între anii 1922 și 1925.

La 1 Iulie 1924 numit pentru a treia oară protopop de județ. *Ord. No. 3018/924.*

Membru în comitetul școlar al școlii de fete No. 1 din Ploești.

Membru în comitetul școlar județean.

„ „ *consiliul județean de Prahova.*

Membru în comitetul societății pentru profilaxia tuberculozei.

Membru în comitetul societății invalizi, orfani și văduve de război.

Membru în comitetul pentru ajutoarea sinistraților.

Membru în comitetul județean pentru propaganda aviației.

În anul 1925 este ales de colegiul preoților din protopopiatul Urlați Prahova, membru în adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor. Ales de adunarea eparhială membru în consiliul eparhial, secția economică cu titlul de consilier arhiepiscopesc pe termen de 6 ani.

În anul 1909 organizează administrația parohială, amenajând o cameră în aripa dreaptă a bisericii pentru cancelaria parohială, adunând fondurile necesare și pentru facerea unui birou, unei biblioteci și a unui dulap pentru arhivă.

În același an 1909, prin listă de subscripție strânge fondurile necesare cu care se face împrejmuirea bisericii cu

grilaj de fer pe soclu de beton și se pavează curtea bisericii.

În anul 1910 stăruiește și strânge fondurile necesare cu care se vopsește întreaga biserică la exterior și se repara casa parohială vopsindu-se acoperișul și făcându-se zugrăveală și sobe de teracotă.

În anul 1911 începe și înfăptuiește plantarea curții bisericii cu arbuști și brazi pentru formarea parcului ce se vede.

Pentru reușita în înfăptuirea parcului introduce în curtea bisericii irigație subpământeană cu hidranți necesari la stropirea plantației și a ierbii.

S'au îmbrăcat în argint zece icoane mari împărătești. S'au construit din nou gardul de ulucă despărțitor între curtea bisericii și proprietatea Moescu și cel dintre biserică și casa parohială.

În anul 1921 strânge fonduri necesare — 58 mii lei — cu care se cumpără un clopot bisericii în locul celor luate de inamicul ocupant.

În calitate de protopop în anul 1912 înființează în jud. Prahova în toate parohiile, filiale ale soc. Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, fiind județul cotate de centru, ca cel mai activ din țară. (Vezi adresa de recunoaștere a muncii și de mulțumiri din partea Soc. Ort. Naț. a Fem. Rom. Nr. 382 din 1912 Comitetul central).

În anul 1925 stăruie pentru strângerea fondurilor necesare — peste 200.000 lei — pentru înlocuirea tablei de pe acoperișul bisericii și refacerea schelei pe care sunt suspendate clopoțele în turla bisericii.

În anul 1914 introduce în biserică lumină electrică.

Ca președinte al Soc. Clerului prahovean «Caritatea» a reorganizat-o în

anul 1909, stăruind pentru recunoașterea ei ca persoană morală.

A stăruit la Primăria orașului Ploești pentru obținerea de la comună a unui teren pentru clădirea căminului preoțesc. În anul 1922 începe studiile și facerea proiectului pentru construirea căminului care se și începe în anul 1923 și pentru care, în calitate de Consilier Comunal, obține importante ajutoare în bani și în scutiri de taxe comunale, pentru apă, clădire etc.

Pe ziua de 1 August 1927 a fost numit cu ord. Nr. 5135 din 1927 Revizor Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor — iar pe ziua de 15 Septembrie 1927 a fost transferat cu ord. Nr. 6281/927, 6279/927 și 7565/927, dela parohia Sfinții Împărați din Ploești, paroh al bisericii Ceauș-Radu din București. În 1930 este distins cu crucea Patriarhală.

Ales pentru a doua oară membru în adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor ca reprezentant al Colegiului preoțesc din protopopiatul III Urlați, jud. Prahova pentru periodul 1932-1938.

Adunarea eparhială îl realege Consilier Arhiepiscopesc în secțiunea administra-

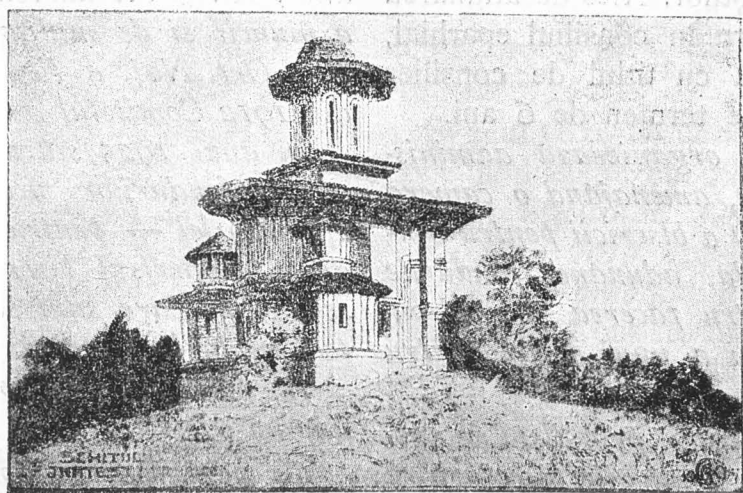
tivă bisericească pe un period de șase ani.

Pe data de 1 Iunie 1932 este numit Consilier referent administrativ cu ord. Nr. 4142 din 13 Mai 1932, recunoscut de Ministerul Cultelor cu Nr. 73069/9084 din 1932.

Decorat: Medalia jubiliară Carol I, cu răsplata muncii pentru biserică cl. I, Crucea comemorativă de război, Victoria, Ordinul Coroana României în gradul de Cavaler, Ordinul Steaua României în gradul de ofițer.

Numit pe data de 1 Ianuarie 1937 Consilier referent administrativ la Consiliul Central bisericesc cu ord. Nr. 10677/936 și 713/937 și recunoscut de Ministerul Cultelor cu Nr. 4397/287 din 1937 această numire.

Să luăm aminte deci, că această muncă a fost taina ascensiunii în cursul generației, ce acum are părul argintiu de bruma timpului și a muncii. Ii dorim deci Părintelui Ștefan încă mulți ani spre a fi de folos Bisericii noastre și din înaltul for al Sf. Patriarhii, unde meritele l-au chemat să lucreze, din postul de consilier al Sf. Mitropolii, în care s'a distins printr'o muncă exemplară.

Schitul Inătești R.-Vâlcea

DESFIINȚAREA LOJEI MASONERIEI NAȚIONALE ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA PATRIARHIE

In seara zilei de 25 Februarie s'a prezentat I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea o delegație a lojei masoneriei naționale române, în frunte cu d. Ioan Pangal, spre a aduce la cunoștința Capului Bisericii, desființarea acestei organizațiuni secrete.

La ședința solemnă ce s'a ținut în sala de festivități a palatului patriarhal, au participat I. P. S. mitropolit Niculescu al Blajului, P. S. Arhiepiscop Cisar al bisericii catolice, Canonical Zombori, P. S. Veniamin-Ploșteanu, vicarul Patriarhiei, arhimandrit Filaret Jocu, protoiereu Stoica Ionescu, pâr. Moldovanu și Crăciunescu, consilieri referenți, protosingheli Nicodim Zamfirescu, Teofil Ionescu, arhidiacon Orghidan, și pâr. Cazacu, consilier eparhial.

Delegația lojei masonice a Marelui Orient era formată din d-nii: Ioan Pan-

gal, Anton Teodorini, ing. Vasile Roată, col. Victor Radovici, col. I. T. Ulic, col. Maltopol, ing. Erast Peretz, și Gh. Kintescu.

I. P. S. Patriarh Miron, luând cuvântul, a arătat, că a invitat la această ședință pe capii bisericii unite și catolice, întrucât comunicarea pe care o va face d. Pangal, interesează deopotrivă și celelalte culte constituite.

D. Ioan Pangal, prezentând Înălților ierarhi delegația ce-l însoțea, a arătat că acum 17 ani a înființat loja masoneriei naționale române de rit scoțian, cu scop de a crea legături cu celelalte organizațiuni similare din alte țări. În ultimul timp ivindu-se un curent foarte puternic împotriva masoneriei, conducerea lojel naționale române a hotărît cu unanimitate,

I. P. S. Patriarh Miron, înconjurat de reprezentanții Bisericii romano-catolice, Unite, clerul ortodox și credincioșii Bisericii noastre, ce s'au legăuit a părăsi pentru totdeauna Masoneria.

în ziua de 24 Februarie, desființarea acestei organizațiuni.

D. Pangal a citit apoi comunicatul prin care se anunță desființarea lojei și pe care-l publicăm în altă parte a ziarului.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh.

I. P. S. Patriarh Miron subliniază, că astăzi atâtea curente subversive, cu caracter internațional, străbat Europa. Aceste curente, în mare parte degenerază în comunismul primejdios, care tinde la distrugerea civilizației și culturii, acumulate de secole.

Să nu fie de mirare, dacă și la noi, lumea se teme de tot ce vine din afară. Reprezentanții bisericii noastre știu, că denumirea de francmasonerie, — emanație dela un ordin călugăresc — a degenerat într-o organizație a lojei orientale, care a dărâmat tronuri și a pus revoluții la cale.

În această îngrijorare provocată de curente internaționale, care încearcă să slăbească puterea creștinismului, e firesc să se nască reacțiuni împotriva a tot ce ar putea lovi în naționalismul nostru.

I. P. S. Patriarh dă binecuvântarea sa patriarhală foștilor membri ai lojei masonice, îndemnându-i să fie buni creștin în slujba monarhiei și a țării.

Acest gest — spune I. P. S. — să fie o pildă și pentru celelalte organizațiuni secrete, pe care să le vedem cât mai curând dizolvate.

Cuvântarea I. P. S. mitropolit al Blajului.

I. P. S. Mitropolit Niculescu al Blajului își exprimă mulțumirea pentru gestul făcut de d. Pangal, desființând loja masonică. Am recitat de curând cartea neuitatului dr. Paulescu: „Spitalul, Coranul, Talmudul și Francmasoneria“ și mi-am întărit convingerea, că francmasoneria este periculoasă și Tronului și neamului și Bisericii. Ideologia masonică de orice nuanță, este în opoziție cu doctrina creștină.

Pentru întărirea ideii creștine, pentru înlăturarea oricărui echivoc și pentru risipirea atmosferii, care dăinuia în jurul acestei organizațiuni, aduc mulțumiri pentru gestul făcut.

Cuvântarea I. P. S. arhiepiscop Cisar.

I. P. S. Arhiepiscopi Cisar, șeful bisericii catolice dela noi, a spus că totdeauna în vremuri grele românii s'au unit pentru apărarea gliei strămoșești.

Delegația a făcut o declarație, o mărturisire de credință, renunțând la o organizație secretă urgentă de creștinism.

V'ați învins pe dvs. în mod eroic, spre a fi de aci înainte străjeri ai Tronului, ai neamului și ai Bisericii.

Aceasta să fie pildă și pentru celelalte societăți secrete în vădită contradicție și cu Constituția țării și cu credința creștină.

Deviza oricărui român, bun creștin, trebuie să fie: Nimic fără Dumnezeu.

*

I. P. S. Patriarh a mulțumit reprezentanților bisericii unite și celei catolice pentru că au participat la această solemnitate. Momentul acesta este caracteristic și unic în istoria țării, când cultele creștine principale se grupează în jurul capului bisericii dominante într-o chestiune creștină, care interesează pe toți deopotrivă.

Telegramă către M. S. Regele.

București

Cu plăcere aducem la cunoștința Majestății Voastre că astăzi, în reședința mea patriarhală și în prezența mitropoliților greco-catolic al Blajului și romano-catolic al Bucureștilor, o delegație a masoneriei naționale române în frunte cu d. Ioan Pangal ne-a comunicat că pentru a dovedi sentimentele de adânc lealism față de Rege, de nețărmurit devotament față de patrie și de profund respect față de credința creștină, conducerea acestei organizații a hotărât dizolvarea ei“.

(ss) Miron PATRIARH

(ss) Niculescu Mitropolitul Blajului

(ss) Cisar Arhiepiscopul romano-catolic al Bucureștilor

*

Solemnitatea s'a terminat la ora 9 seara

C. Ș.

SURORI DE CARITATE

Se știe, cum în timpul războiului mondial mai ales maicele din mănăstirile noastre au făcut frumoase și lăudabile servicii ostașilor răniți atât în dosul fronturilor de luptă, cât și celor duși în spitale, fie greu răniți, fie altcum bolnavi. Multe maici s'au distins pe acest teren, încât au primit decorațiuni: Unele s'au ales cu experiențe bune și cunoștințe folositoare cu privire la darea primelor ajutoare în caz de rănire și îmbolnăvire, încât sar și azi în ajutorul oamenilor din satele, cari se află aproape de mănăstire. Și nimic nu-i pe lume mai creștinesc, mai nobil, mai umanitar, decât să îndeplinești porunca Mântuitorului Hristos, ca «pe cei bolnavi să-i îngrijești, să-i lecuiești».

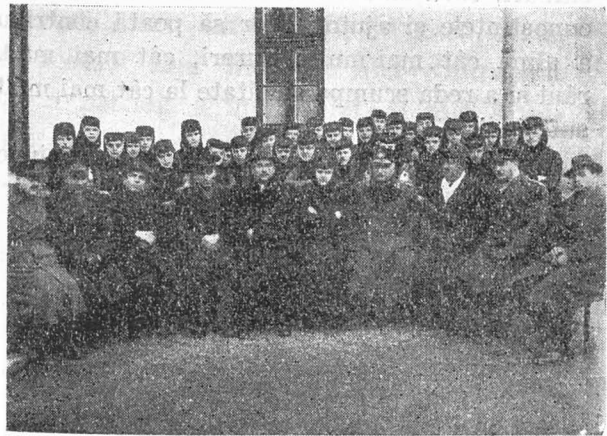
Dar — firește — ca nu cumva — vroidă a îngriji pe vr'un bolnav — să faci vr'o greșală, prin care să infectezi d. e., rana, sau să-i dai — și până vine medicul — un leac, care să-i

facă și mai rău: — este absolut necesar, ca surorile de caritate, îngrijitoarele de bolnavi să aibă cunoștințe oarecum științifice, de specialitate. Atunci serviciul lor va fi cu adevărat de folos bolnavilor.

Înainte de războiu s'au ținut și cu maicele oarecari cursuri de pregătire; dar au fost scurte, încât prea puțin au putut învăța din ceea ce este absolut necesar să știi. Iară — dacă nu știi — și în caz de războiu, nu poți fi de mare folos și conducătorii sanitari nu te pot pune la altă treabă, decât d. e. să speli vasele, rufe, să freci pardoseala, și alte lucruri de jos. Nu-i vorba. Și astea sunt necesare. Dar maicele trebuie să deie elemente mai culte, mai pricepute, mai de specialitate. Doar e o *rușine națională*, ca alte femei, neromânce, să fie și aci mai presus de noi Români.

Deci e o datorie națională, patriotică, ca barem pe viitor să ne pregătim elementele tinere din sânul mănăstirilor noastre și pentru aceste creștinești și samaritane misiuni.

Tocmai din acest motiv I. P. S. Patriarh Miron de 3-4 ani n'a mai admis să fie tunsă în mănăstirile eparhiei sale nici o soră nouă decât pe acelea, cari se vor hotărî pentru asemenea misiune, căci pentru celelalte trebuințe mănăstirești și ascultări locale sunt prea multe. Lucrul n'a mers prea ușor. Vechia inerție a pus și aci piedici; la cari — ca de regulă — mai vin intrigi interne și externe, cari cearcă a zădărnici orice gând bun. Totuși au fost copile tinere, cari și-au exprimat dorința a asculta cursuri de pregătire. I. P. Sf. Patriarh Miron plănuia — la început — a face un curs chiar în Mănăstirea Tigănești, dar s'a lovit de părerea, că deplasa-

Personalul didactic și elevele Institutului de caritate al Călugărițelor ortodoxe-române, din București; înființată în toamna anului 1936, de I. P. S. Patriarh Miron I.

rea medicilor-profesori ar fi imposibilă zi de zi. Apoi după teorie trebui să faci aplicarea practică în spitale. Altcum «teoria sine praxi sicut rota sine axi». În timpul acesta a început în aer a se răspândi *miros de pușcă*, adecă vești de un nou războiu, încât toate țările au început iarăși a se interesa și pregăti pentru asemenea nedorită eventualitate.

Astfel distinsul șef al serviciului sanitar al armatei noastre, d. General-medic C. P. Iliescu, un suflet și adânc creștin, s'a gândit la un curs de pregătire și pentru maicile noastre. În înțelegere cu d. profesor dela teologie Dr. Ispir și preotul Florian Gâldău au făcut planul necesar, pe care I. P. S. Patriarh Miron l-a aprobat, ducându-se personal la mănăstirile mai mari de maici, spre a îndemna pe cele tinere a se înscrie la acest curs. Lucrările de recrutare a elevelor le-a continuat Prea-cuviosul arhimandrit Efrem, până ni-a succes a avea 32 eleve. D-l Ministru al apărării naționale, General Paul Angelescu, ne-a pus la dispoziție trei sute de mii (300.000) lei în acest scop; iar d. ministru al sănătății, Dr. Costinescu, a adaus cheltueile pentru încă 9-10 eleve și promisiunea, că va da ajutor până să se poată crește 300 surori de caritate maice. Ar fi de mult folos. În scopul acesta s'a găsit în o largă grădină dela Cotroceni o vilă izolată, care s'a transformat în mănăstire cu paraclis și sub conducerea unei stărițe speciale, maica Teodosia Gologan dela «Acoperământul maicii Domnului», de sub patronajul I. P. Sf. Patriarh. Profesori sunt medicii militari. Preoți dela patriarhie fac slujbele, alții le țin prelegeri cu pilde din scriptură și viață despre misiunea samaritană. Deși maicele n'au toate studii secundare, totuși profesorii sunt foarte mulțumiți de modul, cum înțeleg cursurile și își însușesc cunoștințele ce li se dau. Cursul este organizat pentru 2 ani. Prima clasificare a fost foarte mulțumitoare.

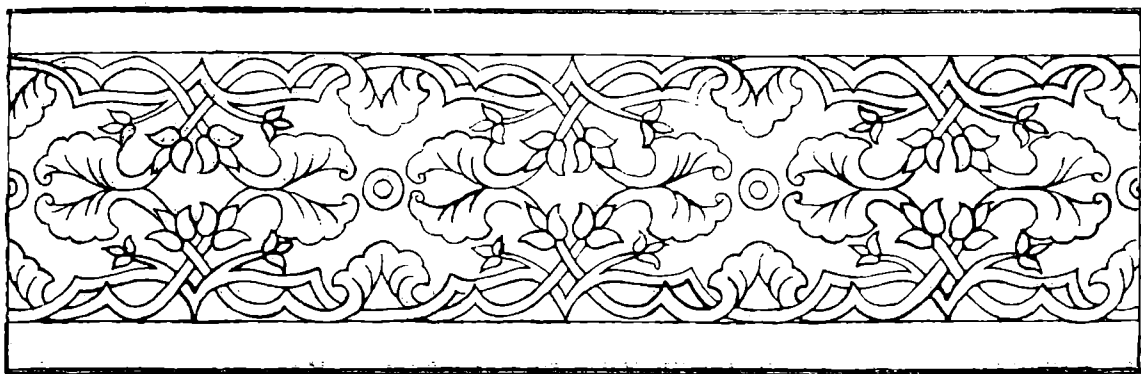
Noi salutăm cu bucurie această școală, dorindu-i succese și sporirea surorilor până să se realizeze promisiunea d-lui Dr. Costinescu. Pen-

tru aceasta, toate mănăstirile din Patriarhie trebuie să ne deie ajutor, trimițând — când se va cere numărul necesar de eleve.

Ar fi de dorit, ca spitalele noastre — fie de stat, fie și particulare — să aibă surori de caritate — călugărițe de ale noastre. Marile clinici de stat din Cluj, cari formează o adevărată colonie, o parte de oraș, au maice germane din Bavaria, cu capelă, cu superioară, cu viața lor călugărească în acel loc. Valoarea lor ca îngrijitoare de bolnavi e vrednică de toată lauda. Marele spital al județului Severin din Lugoj are maice străine, cari acolo au un rol important. La alte sanatorii sunt tot maice străine. Elementul românesc și ortodox trebuie și pe acest teren să-și ocupe locul său, tot pe temeiul principiului național «România a Românilor». De aceea mănăstirile—nu cu greutate, ci cu entuziasm patriotic trebuie să deie tot ajutorul și tineretul său. Să ne gândim la fie iertată Regina noastră Elisabeta, cum îngrijea ca o mamă, ca o soră bună, plină de duioșie, pe ostașii răniți în războiul neatârării (1877-78). Frumoasa statuie albă din palatul regal dela București, unde o vezi în haine albe, cu crucea roșie la braț, îngrijind pe un ostaș bolnav. Dar de Regina Maria, ce să zicem? Cu câtă dragoste netezea fruntea ostașilor ce trăgeau de moarte, îi mângâia, îi lega, le ducea daruri, în tot decursul războiului de întregire. Iar în războiul Balcanic din 1913 a îndrăsnit a se îngriji până și de soldații, cari în Bulgaria au căpătat holera și zăciau în primele momente întinși pe iarbă verde și istoviți de grozăvia boalei. Deci, — cum să nu le urmeze pilda și maicele noastre?, înșirându-se cu drag în oastea surorilor de caritate, venind la cursuri, învățând tot ce le trebuie, ca prin cunoștințele și ajutorul lor să poată contribui a alina cât mai multe dureri, cât mai multe răni și a reda scumpa sănătate la cât mai mulți suferinzi.

Ce nobilă, sublimă și creștinească misiune! Publicăm aci și tabloul școalei noastre cu primele surori, cari o cercetează.

CE ȘTIM NOI IN CHESTIA DISOLVĂRII FRANCMASONERIEI?

Sf. Sinod însărcinase înainte cu vre'o 4—5 ani Comisia sa cononico-juridică cu studierea în fond a francmasoneriei, a organizației și scopurilor sale și mai ales a caracterului său internațional și anticreștin. Comisia era mai de mult gata cu raportul ei. Avea chiar 2 rapoarte. Dar cum sinodul se adună rar și lucrările sunt foarte multe și îngrămădite, chestia asta n'a putut fi pusă mai de mult la ordinea zilei. Dar în cursul anului 1936 s'a hotărât, ca negreșit sinodul să se ocupe de francmazonerie în prima sesiune din 1937.

Fixarea acestui termen s'a auzit în public. Astfel s'a prezentat conducătorii lojei naționale de rit scoțian la I. P. Sf. Președinte al Sf. Sinod Patriarh Miron și i-au prezentat statutele cu un raport, în care arată, cum această lojă nu este nici contra națiunii, a patriei, a monarhiei și nici a bisericei, lăsând pe membrii ei să fie membrii ai bisericei lor, etc. Ea n'are amestec cu loja orientală franceză, care are o acțiune de subminare a statelor, a dinastiilor, monarhiei, naționalismului și cultivă Internaționalismul anticreștin, evreesc.

După unele discuțiuni cu cei dela loja scoțiană, conducătorii ei au prezentat președintelui Sf. Sinod un nou memoriu, în care au cerut, ca Sf. Sinod să examineze statutele acestei loji din punctul său de ve-

dere; și—întrucât unele dispoziții nu-i convin, — să indice anumite îndreptări, pe care le vor accepta. Dar cu toate acestea chestia era delicată. Și loja scoțiană are caracter de organizație internațională, are secretele ei centrale și deci — în ultima analiză — nu ești în clar, în a cui slujbă stai. Oricât ajutor politic, social, umanitar ar fi în stare se oferi membrilor ei: — totuși „Timeo Danaos et dona ferentes“. Adecă rămâne teama de necunoscut. Un prinț german, președinte al unei loje de rit scoțian, a fost primul, care a arborat pe castelul său drapelul roșu al comunismului, înainte de Hitler. Din ce motiv? Unii vor zice, ca se deruteze tocmai pe comuniști.

Dar biserica în principiu nu poate admite alte rituri, decât al ei. Pseudoritualele masonice nu pot fi tolerate de ea. Lumea nu știe face deosebire între masonerii. Se scrie chiar că loja scoțiană s'ar fi dizolvat la ea acasă — în Anglia — tocmai fiindcă se confunda cu loja Orientului, periculoasă, care sub această manta făcea progrese. Încă nu s'a verificat această veste.

Între timp loja masonică scoțiană din București a luat contact și cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae dela Sibiu, președinte al comisiei juridico-canonice. Și—când această lojă s'a convins, că este cu neputință, ca sf. Sinod să iee act de existența ei și să admită prin-

ciپییہ ei: — a aflat de bine a se *autodisolve*, și a aduce aceasta la cunoștința I. P. Sf. Patriarh Miron în o declarație solemnă, făcută înainte de întrunirea Sinodului în sesiunea 1937. Astfel hotărîrea sf. Sinod, publicată în toate ziarele, a aflat loja scoțiană disolvată.

Această autodisolvare ne-a făcut un mare bine: a atras atenția tuturor asupra lojei orientale, așteptând ori autodisolvarea, ori se o disolve guvernul. Opinia publică și toți Românii cu dor de bine cereau disolvarea. Guvernul a profitat de această situație și a disolvat toate lojile din țară, pecetluind localurile și arhivele lor.

Sf. Sinod a promis a face și un proiect de lege pentru definitivă și legală lor închidere. Proiectul stă gata și — cu iscălitura a 22 de deputați, — a și fost depus la Cameră din inițiativă parlamentară cu câteva zile înainte de închiderea sesiunii, încât n'a mai fost timp de a fi luat în discuție. Se sperăm, ca orice viitoare sesiune va relua firul întrerupt și proiectul va deveni lege spre binele neamului. Țările și popoarele, cari doresc progresul României, o vor ajuta și fără să fim francmazoni.

Apostolii.

*Cercetător, pe mal de ape, Te-ai arătat întâiași dată
Cu mreața Ta cea minunată ca să vânezi pescari întâi,
Și-ai smuls cu 'nțelepciune, Doamne, pe doi feciori de lâng'un tată,
Lăsând pe cel albit de zile fără aleân la căpătâi.*

*Iar toți câți ai chemat, primit-au la jugul Tău să se înhame
Și nimeni n'a 'ntrebat pe cale, în ce palate vreți să-i duci;
Din cugete-au gonit pe dată și drag de frați și dor de mame,
Impovărându-se de trudă, de spină, de cuie și de cruci.*

*Și lumea largă, fără margini, ce strâmtă-a fost în calea lor,
Când au pornit pe jos, spre larguri, să ducă vestea ce le-ai dat!
Cu glas de tunet și de buciwm au spus credința tuturor,
Că toți vom învia odată, precum și Tu ai înviat.*

*În veacul fără ideuluri, dar plin de patimi și de ură,
De ce nu mai trimiți Apostoli, precum au fost acești pescari?!.
Puțini la număr, fără carte, dar cu duh plin de 'nvățătură,
Ei singuri ar putea să smulgă blestemul lumii celei mari.*

VASILE DAIA

O LECȚIE DE RELIGIE LA ȘCOALA PRIMARĂ

Introducerea. Cum te strigă pe tine la catalog? (N. S.). Dar pe tine? (I. O.). Cum te strigă pe tine? (C. A.). Cu câte nume vă strigă, dar, pe fiecare? (Cu două). Și pe voi ceilalți? (Pe toți). Cum îi ziceți unuia din numele cu care vă strigă la catalog? (Numele de botez). Dar celuilalt? (De familie). Căruia îi ziceți «nume de familie»? (...). Dar «nume de botez»? (Numelui pe care l-am primit la botez). Cine v'a botezat și când? (Preotul, când am fost mici de tot). Dar azi cine îi botează pe copii cei mici? (Tot preotul). Care dintre voi a văzut vreodată cum se face un Botez? (...). Ia spune tu N. ce ai văzut? (...).¹⁾

Anunțarea. Acum să vă spun și eu cum se face Botezul.

a) **Tratarea.** Încă în vremea când a stat Iisus între oameni i-a adunat pe Apostoli și le-a poruncit așa: «Mergând învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh»²⁾.

Și spuneți-le tuturor că: «Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi»³⁾.

Apostolii au împlinit cu sfințenie învățătura și porunca Învățătorului lor. Pe unde mergeau, îi botezau pe acei cari doriau să urmeze învățaturii Domnului, să se facă creștini.

Dar ei n'au trăit cât e lumea. Însă, pentru ca să rămână alți plinitori ai poruncii lui Hristos, au rânduit, pe când erau încă în viață, niște urmași, cari fac și azi ceea ce a poruncit Iisus.

1. Lăsăm un elev să facă un mic referat asupra celor observate de el când a luat, eventual, parte la săvârșirea acestei taine.

2. Matei 28, 10.

3. Luca 16, 19.

Cine sunt? (Preoții). Așa. Iar Preoții botează așa cum au botezat și apostolii.

Iată cum se face botezul.

La câteva zile după nașterea unui copil, părinții iau hotărîrea să-și ducă odrasla înaintea Domnului, ca nu cumva să rămână fără darul cel sfânt al Botezului, nu cumva să cadă în osândă. Părinții știu cât de mari sunt binefacerile Botezului și cât de sfântă e porunca Mântuitorului. De aceea, chiamă niște oameni cu purtare frumoasă, niște creștini ortodocși și le zic:

— «Voi să fiți de azi înainte, adevărați părinți și îndrumători ai copilului nostru. Să-i fiți nași».

— «Bine, răspund ei, Il vom îndruma la fapte bune și la ținerea credinței ortodoxe. Il vom duce și la botez».

Și nașii iau pruncul din brațele mamei, îl găsesc frumos și curat, iau o lumânare și încă niște hăinuțe curate pentru copil.

— «Nu uitați. Numele copilului va fi (N) Ioan», adaugă părinții.

— «O să-i spunem preotului, ca să-i dea acest nume», zic nașii.

Și pleacă spre Biserică.

Preotul îi așteaptă cu nerăbdare, bucuros că mai vine cineva la turma lui Hristos. El îi așteaptă în ușa Bisericii. Aici, îl primește pe copil, îl ia din brațele nașului și îl desbracă de tot.

«Nu se cade să intre în casa Domnului, căci încă e sub povara păcatului strămoșesc, încă se ține de ceata celor răi», își zice preotul.

Deaceea, acolo la ușa bisericii, îl întoarce pe copil cu fața spre răsărit, ca să vadă lumina învățaturii lui Hristos, suflă de trei ori peste el

și îi înseamnă cu semnul crucii, fruntea, gura, pieptul. Ii cetește și rugăciuni sfinte.

După aceea, îl întoarce spre apus, ca să vadă cât de întunecată este împărăția lui satana, a întunerecului și îl întreabă de trei ori: «Te lepezi de satana?» «Mă lepăd», răspunde de trei ori nașul, în locul copilului. «Lepădatu-te-ai de satana?», întreabă din nou de trei ori, preotul. «M'am lepădat», răspunde de trei ori nașul.

Acum copilul este întors iar cu fața spre răsărit, ca să vadă lumina în care va merge și întreabă de trei ori: «Te împreunezi cu Hristos?» «Mă împreunez cu Hristos», răspunde nașul. Apoi iarăși «Impreunatu-te-ai cu Hristos?» «Impreunatu-m'am» răspunde nașul. «Și crezi Lui?» întreabă preotul. «Cred Lui, ca Împăratului și Dumnezeuului nostru».

«Cum crezi?» îi zice preotul. «Iată cum: Cred într'unul Dumnezeu» etc. Și nașul spune tare, întreg «Simbolul credinței», așa cum l-am învățat noi.

Cine ar zice toate cele ce ați auzit, dacă cel venit la Botez ar fi mare? (El). Dar așa, de ce răspunde mereu nașul? (Copilul e mic...). De cine s'a lepădat copilul? (De satana). Unde poate intra acum? (În Biserică). Așa se și întâmplă.

Preotul intră, cu nașii și cu copilul în Biserică. Se îmbracă în hainele de slujbă, aprinde lumânările și pune apă rece și curată într'un vas mare. Apoi începe să facă rugăciuni. El cere darul lui Dumnezeu pentru sfințirea apei. Ați văzut vreodată cum se face slujba aceasta? (...). Așa. Când e sfințită apa, preotul ia untdelemn și îl unge pe copil. Apoi, gol cum e copilul, îl prinde uite așa: (arătăm), îl întoarce spre răsărit și îl afundă de trei ori, în apa sfințită, zicând, întâia oară: „Botează-se robul lui Dumnezeu (N) Ioan, în numele Tatălui, Amin», a doua oară: «și al Fiului, Amin», a treia oară: «și al Sfântului Duh, Amin», «acum și pururea și în vecii vecilor, amin».

Minune! Prin această afundare de trei ori în apa sfințită nu se spală numai trupul copilului, ci s'a curățit și sufletul lui, în chip nevăzut, de păcatul strămoșesc, a scăpat de satana și, prin Botezul în numele Sf. Treimi, a primit o viață nouă, viață luminată: s'a făcut creștin, așa cum suntem și noi toți.

Acum, este îmbrăcat în hăinuțele cele nouă și curate aduse de nași. Preotul mai citește câteva rugăciuni și Botezul s'a terminat. Noul creștin va putea primi toate darurile lui Dum-

nezeu: dar Botezul pentru a doua oară, nu-l va mai putea primi. Căci, orice om poate fi botezat o singură dată în viața lui. *Botezul nu se repetă pentru nimeni în lume. (Reproducerea).*

b) *Tratarea.* Cine săvârșește Botezul? (Preotul). Bine, copii. Dar eu vă dau o pildă: unor părinți li se naște un prunc. Pruncu se vede slăbit de tot și nu-i mai trebuie mult până să închidă ochii. Dacă moare nebotezat, atunci nu va fi înmormântat cu preot, căci copilul nu a fost creștin. Osânda lui Dumnezeu cade asupra părinților. Dacă ar alerga cineva, cu copilul la preot, până acolo s'ar putea să moară. Ei, acum ce e de făcut? Cine să boteze pe copil? (?..). În cazuri de acestea copilul poate fi botezat de orice creștin. Și de voi? (Da). De ce? (Suntem creștini). Dacă moare copilul este înmormântat ca oricare alt creștin. Dar dacă trăește? O să-l mai boteze apoi și Preotul? (Nu). De ce? (Botezul nu se repetă). Dar ce cuvinte trebuie să știe un creștin, care l-ar boteza pe un asemenea copil? («Botează-se» etc.). Spune-le și tu odată N. (...). Și tu S. (...). Și tu O. (...).

Acum vă dau o altă pildă: o mamă rea își aruncă pruncul la marginea satului nostru. Cineva îl află și îl aduce în sat. Ce trebuie să i se facă mai întâi? (Să fie botezat). Ei, dar dacă va fi fost botezat? (...?). De unde să se știe că acel copil a fost sau nu botezat? (...). Copii! Pentru ca să nu rămână cumva nebotezat, preotul îi face slujbă ca oricărui alt copil. Dar când ajunge să-l afunde în apa sfințită, atunci, ca nu cumva să se repete Botezul, zice: «Botează-se... etc., *dacă n'a fost botezat*». Cum zice? (...) De ce zice așa? (...). Ce se întâmplă cu acel copil, dacă n'a fost botezat? (Se botează). Dar dacă a fost botezat? (Nu se mai botează).

Numai copii mici pot fi botezați? (Și oamenii mari). Cari? (Cari vreau să se facă creștini). Ce păcate li se iartă acestora? (Păcatul strămoșesc...). Ce se va întâmpla cu păcatele făcute de ei până la Botez? (Și acelea li se iartă). Toate, copii. *(Reproducerea. Recapitulare generală).*

Rezumat. Cine a rânduit botezul? (Iisus Hristos). Prin care cuvinte a așezat El Botezul? (Mergând...?). Cui a dat Iisus puterea de a boteza? (Preoților). Unde se face Botezul? (În Biserică). Cine îl duce pe copil la Biserică? Ce purtare trebuie să aibă nașii? De ce religie trebuie să fie ei? (Ortodoxă). Ce făgăduesc nașii? Unde așteaptă Preotul pe cel care vine la Botez? De ce nu-l duce deodată în Biserică? (E păcătos...). De cine trebuie să se lepede cel care

vrea să se facă creștin? (De satana). Cum se face lepădarea de satana? Cine răspunde în locul copilului? Cine răspunde la întrebările Preotului, dacă e mare cel care vine la Botez? (Acela care se botează). Cu cine se împreună cel care merge spre Botez, după ce s'a lepădat de Satana? (Cu Hristos). Unde este dus copilul după această împreunare cu Hristos? Ce se face acum cu el? (E botezat). Cum se face botezul? (.) Ce cuvinte spune preotul? («Botează-se»... etc). Partea aceasta e cea mai de seamă la un Botez, copii. De aceea trebuie să o știți și voi mai bine. Spune-o și tu odată N. (...). Și tu S. (...). Și tu O. (...). Altul... altul... altul... In al cui nume se face Botezul? (Sf. Treimi). Țineți minte, că Botezul care nu s'ar face în numele Sf. Treimi, nu este Botez adevărat, nu este Botez ortodox. Ați priceput? (...). Ce ați priceput? (...). Cine mai poate boteza în caz de mare lipsă? Cum este Botezat un copil găsit? (....).

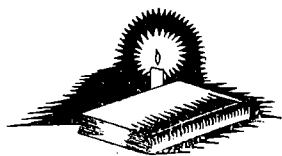
Asocierea. Cum este omul înainte de a fi botezat? Ce păcat mare îl stăpânește? Cum este omul după botez? Când s'a curățit el de păcatul strămoșesc? In ce chip? (Nevăzut). Ce devine omul după ce e botezat? (Creștin). Ce dobândește acela care crede și se botează? (Mântuirea). Dar cei cari rămân nebotezați? (Osân-

da). Cine a spus acest lucru? (Iisus Hristos). Ce păcate i se iartă aceluia care se botează chiar la o vârstă mai înaintată? (Toate câte le-a făcut). De câte ori poate primi un om botezul? (O singură dată). Ce a rânduit Biserica noastră pentru ca Botezul să nu fie repetat în nici un caz și pentru nimeni? («Un copil găsit»...). Unde se cuprinde, frumos și scurt această învățătură creștină ortodoxă despre *un singur Botez spre iertarea păcatelor*? (In Simbolul Credinței). Ce zice articolul X? (...). Spune și tu N. (...). Și tu S. (...).

Generalizare: *Mărturisesc un botez, întru iertarea păcatelor.* (Art. X).

Incheierea. Cu ce v'ați ales din lecția de azi? Ce sfat puteți da acelor cari nu au botezul? Cum puteți fi, chiar și voi de mare folos atunci când trebuie botezat un copil rău bolnav? Ce trebuie să știți spune? («Botează-se»...). Nu uitați să spuneți oricui că mântuirea vine numai pentru acei cari sunt botezați. Iar Duminica viitoare, la orele... are să fie un Botez, la biserica din satul nostru. Cari vreți să vedeți cum se face Botezul? (...). Ei, apoi să veniți cu toții. Vă aștept. Acum să citim și din cărțile voastre despre Botez (....).

D. CĂLUGĂRU.

Un „CUVÂNT“ la înmormântarea unui arhiereu, de-acum 98 de ani.

Este vorba de edificatoarea cuvântare rostită la 1839 Octombrie 30, de către Prea Cuviosul Arhimandrit *Eufrosin Poteca*, la înmormântarea Prea Sfințitului *Arhiereu Ioanichie Stratonichia*, cel dintâi dintre ctitorii vrednici de veșnică pomenire, ai bisericii, cu avere proprie, «Sf. Vineri-Herasca» din București.

«Și vor eși cei ce au făcut cele bune într-o viață, și c. l.».

După apostoleasca învățătură a Bisericii noastre tot cel ce lucrează cele bune să slăvește și să cinstește, ori din ce țară și neam va fi.

Acesta ce ne zace înainte, fără suflare, adus cu atâta cinste spre îngropare, fu născut într'un sat anume Săsciori, ce este aproape de orașul Sassebeș, în Transilvania, din părinți pravoslavnici, rumâni de neam. El, după ale sale im-

prejurări, eșind din patria sa, veni aicea în București, într'acest loc milostiv, încă băețandru fiind, în vremea Domnului Alex. Ipsilante. Dorirea sa să vede că a fost spre învățătură, pentru că îndată ce și-au aflat oarece adăpostire, s'au apucat de au învățat carte rumânească în școala dela Kolțea: acestea spunea de dânsul răposatul Mitropolit Grigorie. Apoi, cu această învățătură, să dete pre sine desăvârșit lui Dumnezeu. Imbracă haina monahicească cu numele Ioanichie. Mai pe urmă, dobândi și darul preoției și mulți ani, încă dela răposatul întru fericire Episcopul Filaret, sluji în metohul Sfintei Episcopii a Râmnicului, ca preot și ca duhovnic, având, acolo, blagoslovit apărător, pre acel Arhimandrit Filotei, vestit de bunătate, carele era grec dela Trapezunda. Fiind în ascultarea aces-

PREOȚI PENSIONAȚI

Văd în această chestiune, mult discutată, două aspecte: *pecuniar și sacerdotal*.

1. Am tot respectul, față de bătrânii preoți pensionați, pentru că ei ne-au păstrat ființa ortodoxiei în țară; dându-i mare prestigiu moral. Se cuvine, deci, ca, după 70 ani, să se odihnească. E moral: se dă puțința unor tineri teologi — fără posturi — să lucreze în direcția specializării; iar din punct de vedere *legal*, bătrânii sunt asigurați — prin pensie — de stat, ca foști funcționari.

Totuși, bătrânii *se agită*, mai ales când un tânăr teolog se preotește într-o parohie, unde este preot pensionat. Fel de fel de mizerii, reclame etc., cari nu fac de cât o rea impresie. Se zice: «Preotul pensionat are pensie—mică cum este—case, proprietăți —unii și la orașe — copiii în majoritate asigurați etc». «*Agitația*» n'are de scop, numai servirea Domnului Iisus, cât *interesul pecuniar*.

Un exemplu. Cunosco un caz care indignează: O parohie cu circa 160 (una sută șasezeci) familii, cu 2 biserici în stare de reparație, cu preot pensionat la 70 ani și cu un tânăr preot, plin de virtuți și dragoste de muncă. Tânărul și-a apropiat, în 4-5 luni, *toată enoria*: intelectualii și săteni și a reparat o biserică, cu 70.000 lei; lucru ce bătrânul n'a fost în stare un timp de peste 50 ani!! Acest bătrân, *văduv, fără copii*, deși trăiește cu o femeie, care a născut 2 copii, — sunt minori—de când e la Sf. Sa, renumit și sub alte scăderi, face mizerii tânărului, recla-

mând la Sf. Mitropolie, fel de fel de nimicuri despre tânăr, cerând și $\frac{1}{2}$ din venitul parohiei cu 160 familii!! Bătrânul mai are, pe lângă pensie, proprietăți în parohie, 2 proprietăți într'un oraș; se zice, «și cu foarte mulți bani». Totuși reclamă «*că moare de foame cu familia!*» E dureros! Nu e interes pecuniar?»

2. *Sacerdotalul*. Nu-mi închipui, că ar exista vre-un preot tânăr cu preot pensionat în parohie, să nu dea voie acestui venerat preot, să servească Sf. Liturghie, în sobor «sau să nu-l primească ca «al doilea» preot, când enorașii cer slujbe cu mai mulți preoți. Se împlinește dreptul «canonic» că un preot nu poate fi lipsit de a servi lui Dumnezeu.

«Să nu sară în capul tânărului!» Dacă servește Domnului, s'o facă gratis, fără pretenții materiale, pe cari le-a avut decenii.

3. *Concluzii*. Să fie lăsați înpace preoții tineri, cu preoți pensionați, să-și vadă de treabă! Amestecul nejustificat al bătrânilor produce impresii penibile, în majoritate cazurilor; așa văd aici.

Preoții bătrâni să fie primiți la Sf. Liturghie, *cu parohul*, și fără pretenții; iar la serviciile «în mai mulți», să i se dea ce i se cuvine. Bisericile, venitul stolar integral din parohie, pământ, case parohiale etc., sunt un drept al parohului: E legal și moral. Să înceteze scandalul; râde lumea!

Preot, *Marin Popescu*
Conțești-Dâmbovița
cu 22 ani preoție.

tuia, au învățat dela dânsul și ceva grecește, slujindu-i și folosindu-se dela dânsul mult și la cele duhovnicești, pentru că era un bărbat îmbunătățit și bine învățat.

Apoi, după ce se făcu Mitropolit stăpânu-său Episcopul Nectarie, și la Episcopia Râmnicului puse pe văru-său P. Galaction dela Morea, atuncea să cinsti și P. Ioanichie cu rang de Episcop, însă fără Eparhie, pe numele gol al Stratonichiei (ceea ce fusese, pe vremile vechi, cetate înflorită în pările Răsăritului). Așa să cinstesc și alții: sau pentru vrednicie sau pentru chiverniseală, după un obicei intrdus în Biserica Răsăritului.

Cu toate acestea, P. Ioanichie Stratonichia, pentru că era duhovnic cuvios și milostiv, fu cinstit de Dumnia lui Banul Dinul Krețulescul,

cu biserica numită a Krețulescului, spre lăcaș al său cât va trăi, și cu tot venitul ei, din care venit, acest răposat multe îmbunătățiri a făcut acestei biserici, și în lăuntru și afară împrejur, precum să văd. Multe schituri a ajutat, precum este știut. In cea după urmă, cine nu știe și biserica Sf. Gheorghe dela Cernica, cu chiliile dimprejur? Toată acea falnică zidire tot pe acest răposat P. Stratonichia îl cunoaște de întâiul ctitor! Vedeți și această biserică Sf. *Vineri*, cu toată zidirea din nou și înfrumusețarea ei? Tot pe P. Stratonichia îl pune cel întâi între ctitorii săi. Dar milosteniile sale cu mărunțișul! Dar alte bunătăți câte a săvârșit în toată viața sa! încât să vedea că orice-și agonisia, tot, păstra pentru milostenie și în vederea oamenilor, numai pe sine nu să miluia, pentru că știa

C R O N I C A I N T E R N A

CULTURALE - RELIGIOASE

ACTIVITATEA CULTURAL-RELIGIOASĂ DESFĂȘURATĂ ÎN ANUL 1936 LA MANU- FACTURA DE TUTUN ȘI ÎN PAROHIA «BELVEDERE» DIN BUCUREȘTI.

Cu sprijinul moral și material al Direcțiunii Manufacturii de tutun «Belvedere» și cu deosebita înțelegere și solitudine arătată de către conducătorii Instituției C. A. M., s'a putut desfășura și în anul 1936, o intensă și binefăcătoare propagandă cultural-religioasă și sportivă, atât în cuprinsul Manufacturii de tutun, cât și în cartierul ei — Parohia Belvedere din București.

Iată, în linii generale, preocupările și realizările din anul 1936:

PARTEA CULTURALĂ.

1. Biblioteca Populară «A. G. Ioachimescu», din incinta fabricii, împreună cu secțiunea ei din sala de mese și festivități, posedă un număr

de 4500 volume, împreună cu cele 130 exemplare nou cumpărate în cursul anului. Biblioteca a funcționat regulat.

Cititorii bibliotecii sunt lucrătorii și funcționarii Manufacturii și ai depozitelor din jurul ei. Stimularea cititorilor s'a făcut de către confesor și diferiți conferențieri, cu ocazia șezărilor culturale, prin recomandarea cărților bune, prin conferințe speciale, cum și prin acordare de premii în cărți, la cititorii sârguincioși.

În anul 1936, s'au făcut 4150 împrumuturi de cărți, spre a fi citite acasă. Cu ocazia serbării pomului de Crăciun, s'au dat premii de cărți la 100 dintre cititorii mai frecvenți. Evidența cărților la bibliotecă a fost ținută ca și în anii trecuți de către d-na Alexandrina Manolache.

2. *Șezători, festivități și conferințe.* S'au organizat și s'au ținut 12 șezători culturale și opt festivități deosebite. Cu aceste ocazii au rostit conferințe sau cuvântări ocazionale, următoarele persoane: D. Ing. Stelian Râpeanu, directorul Manufacturii; d. Aureliu Marinescu, directorul Serviciului salarizărilor C. A. M.; d. Grigore Trancu-Iași, fost ministru; d. G. Vlă-

să trăiască sărăcește, precum șade bine unui Arhiereu cuvios, persoană duhovnicească, potrivit cu apostoliceasca adevărata învățătură. Așa a trăit P. Stratonichia. Și anii vieții sale să socotesc a fi ajuns până la optzeci.

Iar că P. Stratonichia răposatul a fost apurarea milostiv, blagocestiv, temător de Dumnezeu, cinstitor de Stăpânire, supus adevărat la mai marii săi, iubitor de slujbele bisericești, positor, înfrânat până și la cele vrednice de iertare, ferindu-se de tot lucrul necuvios și luxuros. Aceste bunătăți ale sale, în felul său, și din faptele mai sus arătate se dovedesc și prin gura norodului se mărturisesc.

Iată dar, pentru acestea, acum, se slăvește și se cinstește. Așa dar, va eși întru învierea vieții, pentru că a făcut cele bune, precum învață Domnul și Mântuitorul nostru Hristos.

Cei ce din frații săi Arhierei vor putea să-și urmeze faptele, cu asemenea laude se vor slăvi și se vor cinsti: slavă și cinste, la tot cel ce lucrează binele, ori din ce țară și neam va fi! Aceasta, cu P. Stratonichia se arată acum, în ființă. El acum, aude din cer: bine, slugă bună și credincioasă!... Și intră întru bucuria Domnului său. Vecinica lui pomenire. Amin!

*

Invrednicește, Doamne, pe toți Prea Sfinții Arhierei de azi și de mâine, de aceeași viață înbunătățită, pentru că, la «eșirea» lor, ceice spre pildă obștească le vor arăta viața și faptele bune, să poată spune și ei ca Eufrosin Poteca: «Aceste bunătăți ale sale, în felul său, și din faptele mai sus arătate se dovedesc și prin gura norodului se mărturisesc».

Dacă acest blagocestiv și milostiv Arhiereu

descu-Răcoasa, profesor; d. N. Grecu, ziarist și conferențiar; d. I. D. Popescu, avocat și ajutor de primar; d. V. Militaru, poet; d. Lt. Gănescu, conferențiar; d. Cezar Popescu, medic; d-na Galia Tudor, scriitoare; d. G. Aprihăneanu, conferențiar; d. Alexandru Păunescu, conferențiar; d. A. Ferent; d. C. Chircu; d. Eftimie Patraulea și d. C. Enache; precum și preoții: preot ec. G. Georgescu-Silvestru, profesor și protoiereu; preot dr. Marin Ionescu, profesor; preot Toma Chiricuță, profesor; Diacon Florea Găldău, conferențiar și preotul Petre Șerpe, confesorul Manufacturii și organizatorul propagandei culturale-religioase la această instituție.

Programul artistic și distractiv al șezătorilor și festivităților a fost executat în mare parte de către personalul fabricii, grupat în corul manufacturii. Pline de farmec, duioșie și deplină mulțumire au fost aceste manifestări culturale, totdeauna când în programul lor au luat parte activă și copiii personalului, fie cei dela grădina de copii a fabricii, conduși de d-na Elena Nicolau, fie cei dela școlile din cartier, mai ales cei dela școala primară, «Regina Maria», conduși de d-na Mariana Stoian, și nu mai puțin copiii școlii primare din căminul I. C. Brătianu.

Deasemeni tineretul din cartier, grupat în mici echipe culturale, stimulate de preotul confesor, au venit cu o frumoasă contribuție artistică la aceste șezători. La reușita șezătorilor culturale a contribuit și prețiosul sprijin oferit cu o largă bunăvoință de către Direcțiunea cul-

turală a Municipiului București, care, de multe ori ne-a trimis artiști dela teatrele din oraș, pentru completarea și îmbogățirea programului artistic.

Fiecare șezătoare s'a desfășurat după un program detaliat, înaintat în prealabil Direcțiunii Manufacturii. Șezătorile s'au ținut în sala de mese și festivități a fabricii, cu intrare gratuită, iar micile cheltueli au fost suportate de Manufactură.

Obişnuit, șezătorile au fost frecventate regulat de către personalul fabricii și al depozitelor din jurul ei, cu familiile respective, în număr foarte mare, precum și de către populația din cartierele alăturate.

3. *Activitatea sportivă și excursiuni.* Pe terenul de tenis din curtea Manufacturii au activat șapte familii de funcționari, iar o parte din funcționarii și lucrătorii sportivi au activat pe terenul Belvedere, situat în cartierul fabricii și administrat de A. S. C. A. M. Excursiuni nu s'au putut face, confesorul fiind prea ocupat cu construirea Bisericii noi.

4. *Corul Mixt al Capelei Manufacturii*, instruit și condus de către Ierom. Calistrat Stoleru, a funcționat cu elemente din fabrică și cu amatori, făcând progrese foarte frumoase, ca repertoriu și execuție. A luat parte activă la toate serviciile divine din Duminici și sărbători, în capela fabricii, precum și la programul artistic al șezătorilor culturale și al festivităților ce au avut loc.

5. *Revista «Muncă și Credință»*, curier al Pa-

a făcut pe cheltuială proprie, mărețea biserică de astăzi, ceilalți ctitori ai ei, despre cari vom scri cu alt prilej, au înzestrat-o cu trei moșii de peste 8000 (opt mii) de pogoane.

Din rara dărnicie și evlavie a acestor suflete alese, a acestor atât de mărinimoși și vrednici de veșnică pomenire ctitori, s'a putut întreține, până acum, din ce în ce în mai bune condițiuni, nu numai sf. biserică, dar și impunătorul Azil de bătrâne, din jurul ei, cum și numerosul personal, din 4 preoți, un diacon, cântăreții și paracliserii, putându-se, astfel, săvârși, până acum, zilnic Sf. Liturghie, pentruca, potrivit unei obligațiuni testamentare, «*neprecurmat*», adică zilnic să se pomeniască numele lor la Sf. Jertfelnic și să se înalte rugăciuni către milostivul Dumnezeu, atât pentru iertarea păcatelor lor, cât și pentru îndelung înziliria Capului Bisericii

și Țării noastre, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici, pentru ocrotirea și buna sporire a Țării și Neamului nostru Românesc, pentru mângăerea celor întristați, pentru întărirea și lățirea credinței și a evlaviei, în poporul nostru drept credincios.

Aceasta este obârșia și aceasta este rostul existenței a 4 preoți la biserica noastră *Sf. Vineri-Herasca*, de zeci de ani, încât slujirea zilnică a Sf. Liturghii, în ea, a devenit tradiție aproape seculară.

După umila mea părere, ar fi una din marele nevrednicii ale timpului, dacă din orice motive, s'ar îngădui de cei în drept să se știrbească această obligațiune testamentară, această tradiție binefăcătoare și binecuvântată *dela biserica Sf. Vineri-Herasca din București*.

Pr. N. RUNCEANU

rohiei «Belvedere», a apărut regulat împlinind patru ani de existență. Pe lângă îndrumări și informațiuni, paginile sale au căutat să alimenteze învierea spirituală în cuprinsul fabricii și al Parohiei «Belvedere». A fost împărțită gratuit cetitorilor săi, iar tipărirea ei s'a făcut din ajutorul acordat de Manufactură și din donațiunile personalului fabricii și ale diferiților credincioși.

PARTEA RELIGIOS-MORALĂ.

6. *Capela «Sf. Ecaterina»*, din Curtea Manufacturii «Belvedere», și confesorul fabricii, formează de fapt centrul activității cultural-religioase dela Manufactură «Belvedere», centru de unde pleacă diferite fire de legătură cu viața spirituală a celor câteva mii de suflete, lucrători și funcționari ai Manufacturii și ai depozitelor din jurul ei.

În Capelă s'au oficiat regulat Sfintele slujbe, cu Sf. Liturghie, cu predică și cor, în toate sărbătorile și Duminicile.

În zilele de lucru, capela a stat deschisă, pentru a se închina personalul fabricii, dimineața și seara, la intrarea și ieșirea dela lucru. În cursul anului 1936 s'au oficiat în capelă 74 botezuri și 30 cununii, iar Sfintele Taine, spovedania și împărtășania, au fost primite de cca. 2500 persoane, în majoritate lucrătoare, lucrători și funcționari cu familiile lor.

7. *Cercul pastoral «Sf. Ecaterina»* a funcționat regulat în Capelă, Vinerea seara, între orele 5—7, și a ținut în total 22 ședințe, numite «adunări creștinești». La aceste adunări creștinești s'au rostit predici, s'au făcut explicări biblice și scurte rugăciuni, de către preotul confesor și alți preoți invitați.

8. *Soc. «Sf. Ecaterina»*, ce funcționează pe lângă Capela Manufacturii, pentru asistență și educație creștină, a avut o frumoasă activitate și în anul 1936. A lansat un mărtișor cu chipul «Miaca Domnului cu pruncul Iisus în brațe», pe care oferindu-l credincioșilor cu un preț modest, în folosul bisericii parohiale ce se construiește, a realizat astfel o frumoasă lucrare creștinească, atât din punct de vedere sufletească, cât și material. Din vânzarea acestui mărtișor a rezultat un beneficiu net de 24.232 lei.

La obișnuitele ședințe de lucru și consfătuire ale Societății, numite «Cercuri familiare», ținute în casa preotului confesor, membrele Societății, în frunte cu soția preotului, au lucrat

cu drag și în chip artistic, diferite lucruri de mână, în stil național. La aceste obiecte s'au mai adăugat și diferite obiecte donate de alți credincioși, încât s'a putut organiza și anul acesta, de Florii, un frumos bazar, în folosul bisericii ce se construiește, cât și în folosul săracilor. Din vânzarea obiectelor acestui bazar, a rezultat un beneficiu net de lei 16.028.

9. *Ajutorarea săracilor prin Biserică* s'a făcut nu numai la sărbători mari, ci în tot cursul anului, după cazuri, în limita sumei de 12.000 lei, colectată prin mijloace bisericești. Astfel, afară de diferite ajutoare distribuite în natură, de către enoriași, în urma recomandării preotului, au fost ajutate și 40 familii împovărate, cu alimente și îmbrăcăminte, etc.

Cu ocazia serbării pomului de Crăciun, Manufactura Belvedere, prin îngrijirea directorului său, d. Inginer Stelian Râpeanu, a îmbrăcat complect 100 copii ai lucrătorilor, copii cari au frecventat regulat Creșa și Grădinița de copii a fabricii.

10. *Educația religioasă-morală a copiilor și a tineretului*, ca și în anii trecuți, s'a făcut de către preotul Capelei, atât prin ore săptămânale de educație religioasă și catehizare, la școlile din cuprinsul parohiei, cât și prin catehizare specială în Capelă, mai ales cu ocazia spevedaniei și a Sfintei Împărtășanii.

Copiii și tineretul au frecventat biserica și adeseori au cântat în cor imnele Sfintei Liturghii, fiind instruiți de preoți și cântăreți; iar la Paști și la Crăciun au fost spovediți și împărtășiți ca de obicei.

11. *Grădina de copii «Sf. Nicolae»*, din cartierul C. F. R. Grand, înființată în anul 1934 de Parohia Belvedere și recunoscută de Ministerul Instrucțiunii Publice, s'a dovedit a fi o mare binefacere pentru copiii și familiile de lucrători și funcționari din Parohie. A funcționat regulat, sub părinteasca conducere a d-nei Ecaterina Meran, fiind frecventată zilnic de către 35—40 copii.

În timpul din urmă, Casa Muncii C. F. R. acordă un larg sprijin acestei școale, datorită stăruințelor doamnei directoare Ecaterina Meran, întrucât școala este situată în cartierul C. F. R.-Grand și se folosesc de ea mai ales locatarii ceferiști ai acestui cartier.

12. *Construirea Bisericii Parohiale «Sf. Apostoli Petru și Pavel»*, din cartierul Manufacturii, a continuat cu spor și în anul acesta, datorită contribuțiunilor benevole ale credincioșilor, în

frunte cu personalul Manufacturii, și a altor unități C. A. M., dar mai ales datorită ajutorului de lei 600.000, acordat de către Dir. Gen. C. A. M., în urma stăruințelor Direcțiunii Manufacturii și a Parohiei «Belvedere». Astfel, în campania de lucru a anului 1936 s'a terminat construcția de roșu, s'au făcut acoperișurile, partea lemnoasă și o parte din fațade.

Lucrările reale executate dela începutul și până la sfârșitul anului 1936, după deviz, au o valoare totală de lei 2.700.000 și au fost achitate, din fondul adunat treptat de către Parohie, prin colectă publică, fără a rămâne vreo datorie asupra acestor lucrări.

Deși biserica se construiește în timpuri vitrege, bântuite de criză morală și materială, totuși se vede că Dumnezeu a primit rugăciunile donatorilor, depuse odată cu obolul lor, și, mai curând decât se putea aștepta cineva, acest sfânt locaș își profilează silueta majestoasă pe bolta cerească, în văzul și satisfacția lucrătorilor și funcționarilor Manufacturii Belvedere și ai depozitelor din jurul ei, ca și a tuturor donatorilor.

SOCIALE - CREȘTINE

Activitatea misionară culturală și socială creștină la biserica Cărmidarii de jos din Capitală.

Sărbătorirea patronului grădinarilor și agricultorilor.

Căminul cultural din str. Piscului Nr. 7, a sărbătorit pe Sf. Trifon, patronul grădinarilor, agricultorilor și al băncii populare din Cărmidarii de Jos. A prezidat d. senator *St. C. Ioan*.

Au asistat numeroși fruntași ai cooperăției și un public foarte numeros.

Corul a deschis șezătoarea cu «Rugăciune», de Chirescu.

Cel dintâi a luat cuvântul părintele *Gh. I. Păunescu*, președintele băncii populare «Sf. Trifon» care a citit următorul referat:

Doamnelor și Domnilor,

În șezătorile duminicale, ce se țin aci, s'au încercat să se frământă toate problemele sociale, fie ele de ordin sufletesc, spiritual, fie de ordin economic, bine înțeles în măsura, în care ele interesau pe ascultătorii noștri.

Pentru azi, nu avem intențiunea să facem o cuvântare propriu zisă, ci numai să vă spunem gândurile noastre.

În raportul ce ne vom încerca să-l facem, am vrea să vă arătăm, nu atât ceea ce s'a putut realiza până acum, cât mai ales ceea ce am dorit dar nu s'a reușit încă să se înlăptuiască.

Poftirea d-vs. în acest scop s'a făcut ca să ne ascultați vrerile, pentru ca apoi, cu luminile, cu experiența, cu puterea și mai ales cu buna voință ce a aveți fiecare după specialitatea sa, după rolul ocupat în conducerea treburilor obștești să ne ajutați, să împlinim celelalte lipșuri, spre binele, spre desăvârșirea spirituală-morală și economică a fiilor neamului, din acest colț al Capitalei. Spre a ușura lucrarea, vă înformăm dela început, că cetățenii pentru care noi avem să răspundem înaintea lui Dumnezeu, se pot grupa în trei categorii bine distincte:

- 1) muncitorii agricultori (grădinarii și florarii).
- 2) muncitorii din fabrici inclusiv cei din micile ateliere, câteva zeci de mii).
- 3) Așa zișii parlagii (măcelarii tăietori din abatorul comunal).

Celelalte bresle, comercianții, funcționarii publici, ori particulari, ca și ceilalți muncitori intelectuali, așa zișii liberi profesioniști, sunt așa de puțini, încât preocupările pentru ei, se reduc numai la cele de ordin pur sufletesc.

Doamnelor și Domnilor,

Repetându-vă crezul nostru, vă înformăm, că nu ne-am abătut dela calea deschisă de Mântuitorul Hristos, privind totdeauna pe om, în întregul său, corp și suflet, cu toate manifestările și legăturile lui pământești.

Codul evanghelic este religiunea vieții trăite. Nu există împrejurare în viața omenească, în care să nu poată interveni religiunea creștină cu directivele ei salvatoare și îndrumătoare.

Impărăția lui Dumnezeu, putând exista între noi, în fie care din noi, atunci, realizarea înfrățirii generale, în principiul paternității cerești, se sprijine reciproc, prin munca tuturor, spre folosul fiecăruia în parte; toate acestea ca manifestări în afară ale credinței creștine, și-au găsit și, credem încă, că își găsesc deplina aplicare în practica cooperăției; cooperăție pusă de Dumnezeu în firea omului, odată cu creațiunea lui.

«Nu este bine să fie omul singur pe pământ» își găsește egalul corelativul de azi: «Vai și amar de oamenii, cari nu se pot înfrăți!»

Ridicarea spirituală-morală, până la cunoașterea lui Dumnezeu, sprijinită pe o înfloritoare bază economică, a acelor 3 categorii de muncitori, manuali-agricoli, din fabrici și din abatorul comunal, a fost preocuparea noastră de ieri, și rămâne în întregime, cea de mâine.

Sporirea vieții creștine, prin practicarea celei mai de seamă virtuți evanghelice, a dragostei, a milei față de semenul tău, singura capabilă a lumina spiritele și a pune regulă în moravuri; a îndulci sau a pune capăt conflictelor dintre munca adunată, care este capitalul, dintre munca intelectuală și cea manuală, dintre bogăție și proletariat.

Neînțeles de mulți acest crez al nostru, era firesc să fim învinuiți de amestecarea preocupărilor spirituale cu cele economice; că am neglijat pe una, ori am păgubit pe cealaltă, subordonând-o prea mult creștinismului nostru. Am răbdut și Doamne, multe și dela mulți am mai răbdut, mai ales dela declararea crizei din 1931. Încă suferim și azi și fără să știm, ceea ce va fi mâine, mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a adus aci!

Toată recunoștința noastră celor ce ne-au ajutat și îmbărbătat. I. P. S. Patriarh, conducătorilor Cooperăției, B. C. Cooperative, Dir. Mișcării culturale a Municipiului, D-nei și D-lui Mociornița, Presei românești «Universul» și tuturor celor ce, dându-și liniștea pe gâlceavă, au venit lângă noi, celor ce, fie pentru neîncredere, fie pentru liniștea lor personală, ne-au părăsit la izbucnirea furtunii, le-am păstrat inima deschisă și mâna întinsă.

Doamnelor și Domnilor,

Cele mai de seamă laturi ale strădaniilor noastre, au fost:

Sf. biserică, care privită ca sălaș, ca locuință

a lui Dumnezeu trebuia, în permanență, să corespundă acestei cerințe. Sf. locaș a fost și este, cum îl știți și vedeți.

Privită ca colectivitate a Românilor creștini ortodocși din acest colț al Bucureștilor, dacă încă mai suntem lăsați tot numai la propriile noastre puteri, ne mărturisim neputințioșia și cerem, cu insistență, ajutorul apostolatului laic, în special membrilor și membrilor Soc. ortodoxe, ca și tuturor bunilor Români. Pe graiul nostru agricol, dăm alarma și spunem așa:

Români, să lăsăm indiferențismul! Oricât am plivi grădina noastră, chiar dacă am curăța microscopic omizile pomului nostru, totuși, din bălăriile vecinului, vor trece viperele și la noi, Omizile vecine vor lăsa tot fără roade pomii noștrii, ori cât de bine ar fi fost îngrijiți de noi.

Ateneul popular, din punct de vedere al gospodăriei, al mijloacelor de întreținere, costul iluminatului, încălzitului, întreținerea mobilierului, îl acoperim cu foarte mari greutate. Șezătorile pentru copii nu le mai avem. Menținându-i laolaltă cu adulții, creiază greutate din toate punctele de vedere.

Șezătorile după profesii ale adulților, nu le am putut avea. Organizarea orei libere a muncitorilor din fabrici și a celor din abatorul comunal, este o lucrare prea grea, care cere nu numai multe și felurite, dar și pricepute și devotate suflete creștine. Imi îngăduiți să citesc programul fixat, de instituția aceasta și tipărit cu 16 ani în urmă:

«Intențiunile noastre sunt de a permanentiza aceste ședințe, tinzând a face din ele o adevărată școală de seară și de sărbătoare a muncitorilor noștri. În aceste ședințe, oricine, bărbat și femeie, pe lângă nota veselă și recreativă, sub forma cea mai simplă, să-și însușiască cunoștințele elementare de igienă, de muncă conștientă, de economie, de dragoste pentru bine și frumos, de iubirea semenilor săi, dragostea de țară și neam, de drepturile ca și de datoriile sale în societate, toate izvorând și culminând în cunoașterea și împlinirea LEGII DOMNULUI».

Căminul studențesc, proiectat pentru 25 studenți, a putut adăposti numai 5-6 anual. În acest an sunt numai 3.

Biblioteca, din lipsa unui bibliotecar, am închis-o.

Cantina bisericii a rămas în proiect. Abia îi colectasem 40.000 lei. În aceeași situație *Mica maternitate* cu baia populară și anexele ei.

Asistența, ajutorarea celor nevoiași, deși harnicile creștine din orânduirea respectivă, se întrec, care să lucreze și să facă mai mult; deși sporurile mari, foarte mari, aduse de d-na și d-l Margareta și Dumitru Mociornița în multă îmbrăcăminte și alimente; deși contribuția, prin osteneala într-un acelaș scop, a d-lui consilier și profesor Fr. Chiriac; deși onorata Primărie distribue o însemnată cantitate de lemne, totuși toate acestea sunt prea puțin, în raport cu numărul, prea covârșitor, al nevoiașilor din acest colț de București.

Mijlocirile noastre, pentru procurare de lucru în fabricile și atelierele din raza noastră, sunt satisfăcute în număr din ce în ce mai restrâns. Poate că trimiterea la urma lor, a unora, ar rezolvi în parte această problemă.

Dispensarul medical, parohial, pus sub egida Soc. Principele Mircea, înființat la Maiu 1929, dacă n'ar fi dus în spinare de Românii creștini, d-na Margareta și d-l Dimitrie Mociornița, și-ar fi închis ușa.

În 1936, a dat 1805 consultațiuni copiilor nevoiași, cărora li se distribue medicamente, untură de pește, alimente, îmbrăcăminte și lemne. De bunul lui mers, se îngrijesc d-nele Mociornița și Alimanescu; iar îngrijirea medicală o face doctorul Iacob Simion.

Toate cele amintite, pornite și subvenționate în bună parte de B. p. Sf. Trifon, în timpul furtunii celor 5 ani din urmă, au dus-o greu. Mulțumită lui Dumnezeu și ajutorului oamenilor de bine, au supraviețuit toate.

Însăși ea, Cooperativa Sf. Trifon, al cărei rost în suburbia aceasta, îl citesc dintr-o dare de seamă, tipărită în 1930.

D-v societărilor ei, vi se va face desigur o dare de seamă, mai amănunțită, la adunarea generală, ce se va ține în curând.

Înălții oaspeți, autoritățile cooperatiste și toți bunii Români, își vor face o idee destul de clară despre situația ei, examinând cifrele de pe verso Programului serbării de azi. Citesc numai câteva din ele.

Depuneri spre fructificare. Din totalul lor de lei 77.620.573, s'au restituit lei 66.700.267. La 30 Septembrie 1936, soldul acestor depuneri era de lei 10.920.306, repartizate astfel: 568.151 depuneri noi, făcute după 18 Decembrie 1931, și lei 134.841, sub 1000 lei; toate acestea plătibile la vedere. Pentru 8.958.761 lei s'au primit adeziuni scrise la propunerile de aranjament, făcute de bancă posesorilor lor, pentru restituirea eşalonată.

Dobânzile încasate în 1936, sunt de lei 935.388. Soldul lor, ce urmează a fi distribuit de adunarea generală, atât capitalului cât și depunerilor pentru anul 1936, este de lei 784.966.

Asanarea băncii. Pierderile, rezultate din reducerea creanțelor, conform legilor de conversiune, sunt de lei 10.303.681.

Fondurile proprii ale băncii sunt de lei 8.106.694, exclusiv fondul pentru creanțele dubioase în sumă de lei 1.143.762.

Cota de 70 la sută din totalul pagubelor, pe care Statul urmează să o plătească prin B. C. Cooperativă, conform instrucțiunilor primite și verificărilor, făcute de delegații Onor. Cassei Centrale a Cooperației, este lei 7.210.604.

Se constată deci că, după asanare, B. P. Sf. Trifon, va rămâne cu o parte din fondurile ei proprii intacte, în valoare de lei cinci milioane.

Societarii simt mare lipsă de creditul ieftin și la timp, pe care l-au avut altă dată. Cămătarii sunt la largul lor. Deponenții și conducătorii băncii sunt mânăniți, pentru că nu s'a putut rezolvi ușurința în restituirea economiilor lor.

Cu toții, conducători și conduși, jinduim însă după garanția stabilizării legiurilor, care au adus perturbarea și distrugerea creditului.

Societarii grădinari, pe lângă nevoia de credit, simt mare lipsă de alte ușurări, pe care li le-ar putea aduce onoratele Administrațiuni comunale. O reducere a impozitelor. Rezervarea terenurilor din jurul Capitalei, pentru a fi cultivate cu pomi fructiferi, legume și flori. Interzicerea diviziunii acestor terenuri și destinația lor culturilor, făcute de cei mai patrioți cetățeni ai Capitalei, care sunt agricultorii, este un interes obștesc nu numai pentru înlesnirea traiului celorlalți cetățeni, dar chiar pentru însăși liniștea și siguranța lor. Ușurarea sarcinilor și greutăților, aproape de neînvins azi, prin ajutorul efectiv ce l-ar putea avea breasla curat românească a grădinarilor producători din partea unor centralelor cooperative, organizând aprovizionarea lor cu semințe, sticlă, cherestea și nutreț, organizând constituirea de tovarășii pentru sporirea producției, cu micșorarea cheltuielilor; organizând valorificarea producției în folosul producătorilor, precum și organizarea desfacerii în comun pentru înlesnirea consumatorilor.

Doamnelor și Domnilor,

Este la noi aci un câmp de activitate, unde s'ar putea înfăptui atâtea. Implorăm tuturor, o mică osteneală și pentru noi!

Vă rugăm, să păziți la organizarea și întărirea celor trei categorii de Români, începând cu organizarea breslei producătoare a grădinărilor și florarilor.

Mulțumind tuturor, onoratei prese, îndrăsnesc să strig:

Trăiască oaspeții noștri de azi;

Trăiască toți cei ce ne vor ajuta la prosperarea breslașilor noștri, din punct de vedere spiritual și economic.

Trăiască și înflorească instituțiile Sf. Trifon cu toți membrii și susținătorii lor!

A urmat la cuvânt un copil minunat înzestrat, școlarul *Mitu Ilie* băiat de florar, care a făcut o impresionată dare de seamă asupra cooperativei școlare din cartier.

D. St. C. Ioan, președintele centralei cooperative, a relevat lupta cu jertfe mari depuse de banca Sf. Trifon, sub vrednica îndrumare și conducere a președintelui ei.

D. Gr. Trancu-Iași, fost ministru, a lăudat acțiunea cooperativei școlare, spunând că școlarul *Mitu Ilie* este o făgăduință simbolică a viitorului nostru ca neam. În cuvinte admirabile, fostul ministru al muncii a arătat binefacerile cooperativei și a vorbit cu înșuflețire despre școala vie a neamului pentru creșterea generațiilor într'un spirit mai practic și activ.

D. Mociorniță, a arătat importanța acțiunii părintelui *Păunescu* și minunatele înfăptuiri din Cărmidarii de Jos, la care și d-sa contribuie în cea mai largă măsură.

D. Const. Cercel, director general al băncii centrale cooperative, a adus omagii îndrumătorului acțiunii culturale și economice din acest cartier.

D. Burada, director general al Camerei de agricultură Ilfov, a arătat în linii largi, însemnătatea grădinăritului, emitând ideea înființării unei cooperative pentru desfacerea produselor de grădinărie, spre a se înlătura intermediarii cari speculează pe consumatori, vânzând scump alimentele pe care le cumpără fabulos de ieftin, dela producători.

În numele *Ligii Antirevizioniste Române* și al ziarului *Universul*, a luat cuvântul *d. Leon-tin Iliescu*, aducând salutul și bucuria d-lui *Stelian Popescu*, care urmărește de aproape acțiunile închinat propășirii neamului. (Sala a făcut o vie manifestație de simpatie d-lui *Stelian Popescu* și ziarului „*Universul*“.

Cel din urmă a luat cuvântul *P. S. S. arhiereul Irineu Mihălcescu*, care, în cuvinte înșuflețite și alese, a relevat și binecuvântat munca pe care un mare slujitor al bisericii o duce în acest cartier pentru înălțarea economică și culturală a celor mulți.

Corul, condus de *d. St. Murganu*, a cântat «*Pre stăpânul și Arhiereul nostru*».

Părintele Gh. I. Păunescu a încheiat șezătoarea aducând mulțumiri tuturor celor cari sprijinesc acțiunea culturală și economică din Cărmidarii de Jos.

Între cuvântări, corul municipiului a cântat «*Oratoriul*» de *Mandicewsky*, cum și alte arii religioase și din repertoriul nostru național.

Maestrul *Mihail Vulpescu* a cântat admirabil un psalm acompaniat la pian de *d. N. Brânzeu*.

După ora 6 seara, s'a făcut sfințirea artoselor în biserică, unde a slujit *P. S. S. arhiereu dr. Irineu Mihălcescu*, înconjurat de soborul de preoți al bisericii din Cărmidarii.

M I S I O N A R E

STATISTICA OMENIRII PE CONFESIUNI

(lucrată după Hübner's geographische-statistische Tabellen aller Länder der Erde 72. Ausgabe 1936, Wien u. Leipzig).

Situația religioasă a omenirii pe continente este următoarea: din populația întregului glob pământesc de 2.092.940.000.

In Europa avem: locuitori 527.124.000
din cari

Creștini	501.913.400
Necreștini	15.210.600
Ortodocși (cu Rusia)	232.825.600
(fără Rusia)	67.077.200
Romano-catolici	178.029.649
Catolici vechi	37.000
Greco-catolici (ort. uniți)	2.554.000
Protestanți (calvini, luterani, meto- diști, etc.	77.874.751
Anglicani	5.400.000
Mahomedani	4.751.000
Jidovi	6.449.000

Armeni (monofiziți)	687.000
Bapțiști	1.401.400
Creștini neprecizați	3 104.000
Păgâni	4 010.600

America :

Locuitori	262.413.000
din cari	
Creștini	172.647.600
Necreștini	10.625.750
Nepreciși	79.112.650
Ortodocși	3.727.538
Romano-catolici	128.040.630
Protestanți	25.145.100
Anglicani	3.802.932
Greco-catolici	187.000
Jidovi	4.340.650
Bapțiști	9.042.000
Alte secte	1.200.000
Creștini neprecizați	1.502.400
Păgâni	6.301.100

Asia.

Locuitori	1.154.403.000
Creștini	62.364.605
Necreștini	1.000.858.649
Nepreciși	91.179.746
Ortodocși	2.909.520
Romano-catolici	28.419.828
Eterodocși	80.000
Protestanți	21.463.250
Jidovi	2.938.020
Mahomedani	179.226.790
Creștini neprecizați	9.492.007
Păgâni	413.803.329
Budiști	404.830.510
Mongoli (păgâni)	60.000

Africa :

Locuitori	148.919.000
din cari	
Creștini	29.234.354
Necreștini	119.684.646
Ortodocși	1.000.000
Romano-catolici	1.403.149
Protestanți	3.648.875
Anglicani	997.631
Eterodocși	4.246.834
Jidovi	2.630.650
Mahomedani	50.563.825
Budiști	14.000
Păgâni	66.476.171
Bapțiști	17.000
Creștini nepreciși	17.920.866

Australia și Oceania :

Locuitori	10.064.000
din cari	
Creștini	9.192.700
Necreștini	461.300
Nepreciși	410.000
Romano-catolici	1.993.900
Protestanți	2.224.500
Jidovi	43.300
Mahomedani	3000
Anglicani	4.442.000
Păgâni	305.000
Creștini neprecizați	434.000
Budiști	110.000
Bapțiști	98.300

Țările polare :

Grönlanda, Coloniile engleze, daneze, franceze și norvegiene 17.000 locuitori toți creștini evanghelici luterani.

Mihail Gligor și Alexandru Budai
studenți în teologie

Câți locuitori au țările.

Ț A R A	Nr. locuitorilor
Albania	1.102.000
Germania	66.616.000
Austria	6.786.000
Belgia	8.276.000
Bulgaria	6.170.000
Danemarca	3.680.000
Estonia	1.130.000
Finlanda	3.762.000
Franța	41.940.000
M. Britanie	46.189.000
Grecia	6.620.000
Olanda	8.474.000
Ungaria	8.940.000
Italia	43.000.000
Letonia	1.957.000
Lituania	2.500.100
Norvegia	2.884.000
Polonia	33.823.000
Portugalia	7.202.000
U. R. S. S.	168.000.000
România	19.169.000
Suedia	6.240.000
Cehoslovacia	15.158.000
Turcia	16.021.000
Iugoslavia	14.950.000
Statele Unite	127.521.000
Argentina	12.393.000
Brazilia	44.002.000
China	450.000.000
Japonia	44.261.000

ADMINISTRATIVE

NOUI PAROHII.

S'au înființat pe ziua de 1 Martie a. c., următoarele noi parohii:

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR.

Jud. Dâmbovița: Mislea, prin deslipire dela parohia Frasinu-Cobia; Uliești, (Petrești și Mânăstioara); Brăiloiu, (Brezoaiele); Valea Zimbrului, (Sușeni-Bogați); Cornățelu, (Slobozia); Boteni, (Cornet); Viforâta, (Maha-laua).

Jud. Ilfov: Obedeni, prin deslipire dela parohia Vărăști; Darvari, (Tămădău); Trestieni, (Deleni); Dămăroaia, suburbană a Capitalei; Hobaiia, (Băloșeni); Tămădăul Mic, (Tămădău); Bobești (Bălăceanca); Șoldanu, (Negoești); Bârza, (Crevedia); Gulia (Bujoreanca); Slobozia, (Climeni); Vieroși, (Colibași); Petrești (Cosești); Bughea de mijloc, (Bughea de jos); Gănești, (Retevoești); Vulturești de sus, (Vulturești); Ciocănești, (Băleni II).

Jud. Prahova: Valea Crângului, prin deslipire dela parohia Adormirea-Urlați; Florești; Cornul de sus, (Cornul de jos); Telega Vale, (Telega); Cocărești-Misli, (Goruna); Mehedința, (Podenii Noi); Mărgineni de sus, (Mărgineni de jos); Băraitaru (Drăgănești); Sf. Ioan Groșani, (Nașterea Maicii Domnului).

Jud. Teleorman: Lăzărești, prin deslipire dela parohia Udupu.

Jud. Vlașca: Butești, prin deslipire dela parohia Purani; Fundul Părului, (Ungureni); Vătași, (Poieni Preajba de sus); Petru Rareș, (Ciolanu); Călugărița, (Băbăița); Vieru, (Hodivoaia); Velele II, (Bulbucata); Turbatu, (Remuș); Budeni (Comana); Parisești-Spânești, (Tămășești); Fălăstoaca, (Grădiștea).

Plata se va da preoților — unde sunt — până la 1 Aprilie 1937, din creditele extraordinare.

CĂRȚI

B. Blanchard: Arta de a tăcea (Savoir se taire), traducere de P. Mușoiu. Biblioteca Revistei Ideei, str. Popa Soare, 69, București IV. Prețul 30 lei.

Apărută la sfârșitul anului trecut, această lucrare studiază una din cele mai importante calități ale omului: tăcerea, pe care mulți au ridicat-o, pentru însemnătatea ei, la rangul de virtute. Intreaga lucrare e un studiu asupra modului cum trebuie să lupți în diferitele împrejurări din viață, având ca armă tăcerea, — asupra timpului potrivit pe care să-l rezervi pentru a tăcea și asupra rezultatelor uimitor de folosite ale tăcerii. Recomandăm deci această lucrare pentru interesul ce-l prezintă.

METANII ROMÂNE (poezii), *Pr. Teodor Iordache*, Edit. Marga-București. Prețul lei 25. Vremurile actuale de acută criză religioasă și morală au determinat lipsa de scrieri educative și în spirit creștin. Iar dacă scrierile religioase în proză le poți număra pe degete, poeziile — adevăratele poezii — sunt inexistente. În această inexistență a versurilor cu duh creștin, «*metaniile române*» ale Păr. Teodor Iordache umplu un gol imens. Publicate mai întâi în diferite reviste literare, au fost adunate într'un frumos buchet, în care dragostea de țară, de glie și gândul curat către Dumnezeu, formează suava mireasmă pe care o respiră sufletul când se înalță spre cer. Gândul poetului se așterne cu multă ușurință în cuvinte — care deși simple — totuși realizează imagini atât de frumoase, încât citind poeziile acestea, ai impresia că trăiești în mijlocul vieții atât de credincioasă dela țară.

Pentru aceste calități le recomandăm cu plăcere cititorilor.

ISTORICUL ASISTENȚEI RELIGIOASE ÎN COM. SUB-URBANĂ «LUPEASCA», de *Pr. Nic. I. Alexandrescu*. Tip. Cărților Bisericești, 1937. Tipărită în bune condițiuni tehnice, a-

ceastă lucrare prezintă cititorului munca de toate zilele a unui preot în parohia sa, pentru îngrijirea sufletească a credincioșilor ce i-au fost încredințați spre păstorie, precum și roadele acestei munci, pe toate țărmurile bisericești, la care se adaugă și construcția unei noi biserici din temelie.

Gândul C. Preot Alexandrescu, de a face cunoscut istoricul asistenței religioase din parohia Lupeasca, poate servi tuturor C. Preoți ca exemplu, pentru a se ști de către toți activitatea pastorală din parohiile respective.

Incerări de reabilitare a gândirii creștine medievale

Cu acest titlu părintele diacon Dr. I. Lancrănjan, a dat la iveală un studiu filosofic creștin, clarificând o mare controversă în ce privește viața spirituală medievală și aducând prețioase contribuții pentru înțelegerea reală și veridică a acestei perioade de timp.

Lucrarea e împărțită în patru capitole:

1) *Inceputurile reabilitării gândirii creștine medievale*, bazându-se pe lucrările lui B. Haureau, M. de Wulf, Ueberweg, Fr. Picavet, ca și pe enciclica «Aeterni Patris», statornicește geneza acestui nou curent de interpretare a valorilor medievale.

2) *Aspecte istorice cu privire la filosofia medievală*, în care autorul analizează operele unor gânditori cari au tras în raza cercetărilor lor această epocă, ce pe nedrept a fost ponegrită, ca: Laberthonnière, P. P. Negulescu, Frd. Lot, E. Bréhier, N. Iorga, K. Lamprecht și P. Mandonnet, statornicindu-le în mod critic teza fiecăruia.

3) *Aspecte culturale ale gândirii medievale*, prin care aduce alte contribuții în ce privește conturarea problemei, datorită autorilor: Alf. Loisy, N. Berdiaeff, J. Nordström, G. Schnürer, M. Grabmann.

4) *Et. Gilson și rolul evului mediu în evoluția culturii*, cu care capitol problema primește o încheiere deplină.

Reflexiunile personale, limpezimea cu care este tratată, observațiunile critice de care este însoțită această lucrare, face lectura pe cât de plăcută, pe atât de plină de interes.

INFORMAȚIUNI

Societatea «Sf. Ecaterina», de pe lângă Capela Manufacturii «Belvedere», a lansat și anul acesta un măștișor, reprezentând pe Mântuitorul încununat cu spini, iar pe verso cuvintele din Sf. Scriptură: Eu sunt calea, adevărul și viața. Măștișorul se vinde în folosul bisericii parohiale ce se construiește. Bunii credincioși sunt rugați să ne dea concursul lor prețios și pe această cale.

TELEGRAMME

Telegrama Nr. 1575 din 9 Martie 1937.

Asociația generală a clerului ortodox român vă mulțumește respectuos pentru modul înțelegător în care ați prezentat Sfântul Sinod problema participării clerului la viața politică, potrivit tradiției de românism și creștinism, promovată totdeauna prin Biserică și cu respectul demnității sacerdotale.

Președinte-delegat,

Preot, Al. Nicoreanu

S U M A R :

Un preot și o muncă	***
Desființarea loiei masoneriei naționale	Cronicar
Surori de caritate	Misionar
Serbarea patronului seminarului central	Horia Nițulescu
Apostolii	V. Daia
O lecție de religie la școala primară	D. Călugăru
Un cuvânt la înmormântarea unui arhieru de acum 98 de ani	Pr. N. Runceanu
Preoți pensionați	Pr. M. Popescu

CRONICA INTERNĂ.

Culturale religioase	***
Sociale creștine	***
Misionare	***
Administrative	***
Cărți	***
Informații	***
Telegrame	***